

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ

DOI [https://doi.org/10.32405/2522-9931-2020-13\(42\)-139-152](https://doi.org/10.32405/2522-9931-2020-13(42)-139-152)
УДК 351

Діденко Ніна Григорівна,
доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри публічного управління та
адміністрування Інституту підготовки кадрів
Державної служби зайнятості України.
Київ, Україна.
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7365-9370>
ngdidenko58@gmail.com

ВПЛИВ СУЧАСНОЇ ПАРАДИГМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ВИРОБЛЕННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Анотація. У статті розглянуто питання впливу сучасної парадигми публічного управління на управлінські рішення, що відбуваються у просторі постмодерністського сприйняття світу. Визначено, що у публічному управлінні відбувається активний пошук інтеграції громадян та інших суб'єктів у прийнятті рішень та реалізації публічної політики, зокрема розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та демократизація суспільства як сприяють цьому процесу, так і суттєво ускладнюють вироблення і прийняття управлінських рішень. Розглянуто окремі парадигми публічного управління: парадигма інноваційного розвитку суспільства, інтегрована практично орієнтована системна парадигма державного управління, постмодерністська парадигма. Визначено, що концептуальні засади публічного управління мають опиратися на синергетичну концепцію, наведено характеристику синергетичної парадигми публічного управління. Доведено, що в останні роки відбувається перехід до процесу публічного управління. в якому менше уваги приділяється дотриманню одного конкретного методу, а більше – пошуку найкращого способу досягнення бажаного результату. Як наслідок, в основу парадигми публічного управління покладається принцип рівноваги між раціональним і ірраціональним, свідомим і несвідомим, науковим знанням і інтуїцією. Визначено, що до системи взаємопов'язаних принципів, положень і вимог сучасної парадигми публічного управління можна зарахувати у якості основних принципів: раціональність у визначенні

балансу між централізацією та децентралізацією влади; збалансування політичних та адміністративних факторів ухвалення й реалізації рішень; орієнтацію на підвищення якості надання послуг громадянам; вимірювання успішності діяльності за критеріями результативності, ефективності, економічності. Розглянуто зміну форми і змісту прийняття конкретних рішень, розробки та реалізації політики в умовах зростання мережевого суспільства. Визначено умови для ухвалення рішень в управлінні соціальними процесами.

Ключові слова: парадигма публічного управління; управлінське рішення; мережеве управління; синергетична парадигма публічного управління; постмодерністська парадигма публічного управління.

1. ВСТУП / INTRODUCTION

Постановка проблеми. Сучасна теорія і практика публічного управління знаходиться під впливом парадигмальних змін, що відбуваються у просторі постмодерністського сприйняття світу, що зумовлює зміну методологічних орієнтирів і критеріїв раціональної публічно-управлінської діяльності. Відбувається активний пошук інтеграції громадян та інших суб'єктів у прийнятті рішень та реалізації публічної політики, зокрема розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та демократизація суспільства як сприяють цьому процесу, так і суттєво ускладнюють вироблення і прийняття управлінських рішень

Науковий дискурс парадигмальних змін в публічному управлінні відбувається в різних аспектах: від оцінки традиційної та модерної, постмодерної парадигми до конкретизації парадигм практико-орієнтованої, інноваційно-орієнтованої тощо держави. Це зумовлює актуальність визначення особливостей процесу ухвалення управлінських рішень у сфері публічного управління під впливом сучасної парадигми та визначення умов для прийняття рішень в управлінні соціальними процесами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження парадигм публічного управління здійснювалося в різних класичних та неокласичних теоріях соціального розвитку та змін, зокрема в теоріях М.Вебера, Е.Дюркгейма, Т.Парсонса, Р.Мертон та ін., що дозволяє порівняти класичну та постмодерну традицію і визначити специфіку формування парадигми публічного управління на сучасному етапі та її вплив на публічний менеджмент в частині впливу на прийняття публічно-управлінських рішень.

Серед українських дослідників, які в останні роки досліджують зміни парадигм публічного управління та процес вироблення і прийняття

управлінських рішень, слід відзначити таких вчених: В. Бакуменко, С. Попов, В. Баштанник, С. Серьогін, Ю. Сурмін та інші. Питання розробки й прийняття раціональних управлінських рішень широко висвітлювалася В. Василенко, В. Колпаковим, Ю. Петрунею та іншими.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ / AIM AND TASKS

Метою статті є дослідження впливу сучасної парадигми публічного управління на вироблення та прийняття управлінських рішень, зокрема в процесі формування мережевої системи управління.

Відповідно до зазначеної мети у статті поставлено такі **завдання**:

1. Розглянути сучасні парадигми публічного управління, що відбуваються у просторі постмодерністського сприйняття світу.
2. Визначити парадигмальні підходи до вироблення та прийняття управлінських рішень.
3. Проаналізувати зміну форми і змісту прийняття управлінських рішень в умовах зростання мережевого суспільства.
4. Визначити умови для ухвалення рішень в управлінні соціальними процесами.

3. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ / THE THEORETICAL BACKGROUNDS.

Теоретичною основою дослідження є розуміння мультипарадигмальності публічного управління та управлінського процесу, характеристики якого оцінюються у класичних та неокласичних теоріях. За парадигмального підходу основний вплив на процес прийняття управлінських рішень мають системна, синергетична, прагматична концепції. Для постмодернізму властиво розуміння когерентності управлінських рішень. Роботи А. Гідденса, Д. Коулмена, Н. Лумана, концепція «колективної дії» М. Олсона і теорії «комунікативної дії» Ю. Хабермаса демонструють специфічні оцінки соціальних процесів, що відображається у змісті управлінських рішень і застосуванні системно-теоретичних та комунікативних методів.

4. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH METHODS

У дослідженні використано сукупність сформованих у практиці пізнання прийомів і способів реалізації системної та синергетичної методології, зокрема системний, структурно-функціональний, порівняльний, цільовий методи.

5. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ / RESEARCH RESULTS

Огляд публікацій, що стосуються аналізу парадигм публічного управління свідчить, що наразі висунуто декілька парадигм, актуальних для сучасного суспільного розвитку та управління соціальними процесами. Так, В. Бакуменко і С. Попов пропонують парадигму інноваційного розвитку суспільства, до якої зараховано: системний, глобалізаційний, європеїзаційний, інформаційний, інноваційний, циклічно-генетичний, соціальний, ситуаційний підходи, підхід сталого розвитку, синергетична концепція, концепції соціального і державного управління, комплексний механізм нововведень, державно-управлінські реформи [1, с. 22].

О. Бойко, З. Воронкова, О. Фурсін розглядають зміни парадигми публічного управління в Україні в контексті демократизації державного управління (як децентралізацію і дебіюрократизацію), щоб розкрити можливості демократичних начал в управлінні. На їх думку, сьогодні в рамках публічної сфери формується потреба у нових моделях і принципах управління: децентралізованих, поліцентричних, мобільних, інноваційних, які поєднують принципи державного і ринкового регулювання, індивідуальної свободи та нових форм колективної та особистої відповідальності [3, с. 152].

О. Бойко, З. Воронкова, О. Фурсін вважають, що ефективність концепції публічного адміністрування залежить від: 1) доцільності і реальності поставлених задач для досягнення публічних цілей, їх відповідності матеріальним і соціальним можливостям держави; 2) обґрунтованості зв'язку цілей політики і засобів їх досягнення, постільки останні пов'язані з моральними уявленнями суспільства; 3) рівня компетентності посадових осіб, які сполучають в своїй діяльності знання наукової політики з великим практичним досвідом, їх раціонального використання «на всіх поверхах влади»; 4) своєчасного проведення оцінок проектів великих політичних рішень колективами незалежних експертів, а також методами імітаційного моделювання, що направлення на пониження ризику [3, с. 161].

Ми погоджуємося з їх думкою, що найважливішими факторами, які визначають життєдіяльність і ефективність публічного адміністрування, є його відповідність об'єктивним потребам розвитку матеріального і духовного життя суспільства, правильне врахування економічних і соціальних можливостей держави, її етнічних особливостей, національного менталітету [3, с. 162].

У зв'язку з цим, вважаємо, що концептуальні засади публічного управління мають також опиратися на синергетичну концепцію, яка

дозволяє моделювати процеси на основі теорії систем, еволюції з акцентом на дослідження невірноважених ситуацій, граничних точках розвитку у фазових переходах та визначає процеси самоорганізації у суспільстві, типи нелінійних законів управління цими процесами та умовами, досліджує випадки еволюційної стадії хаосу, можливості його позитивної ролі у деструктивному стані.

Л. Потравка, досліджуючи синергетичну парадигму публічного управління, звертає увагу на те, що за допомогою параметрів порядку або асимптоматичного зображення еволюційних процесів синергетичне висвітлення дає змогу радикально редукувати складність поведінки системи, зрозуміти складне відносно простим шляхом. Структура у відкритій та нелінійній системі не є постійною; згідно з нелінійно еволюційним, синергетичним світоглядом вона розглядається як процес, який локалізований на певній ділянці відкритого середовища. Цей процес має певну геометричну форму, властивість перебудови, переміщення, еволюції, інтеграції з іншими структурами в цьому середовищі [4].

О. Бобровська і О. Антонова розглядають інтегровану практично орієнтовану системну парадигму державного управління, яку можна звести до такого: інтегрована практично орієнтована системна парадигма державного управління являє собою сукупність наукових знань трансформованих у практику діяльності органів державної влади, які створюють структуровану єдність науки і практики державного управління суспільним виробництвом і розвитком держави. Вона відображає закономірний зв'язок влади і суспільства, нові системні властивості праці органів влади, характер їх відносин із суспільством, культивує спільне бачення і спільні зусилля, підтримує живлення спільних можливостей для вирішення викликів часу, формує колективну гнучкість і солідарну відповідальність за результати спільної дії [2].

На їх думку, дослідження і проектування інтегрованої практико орієнтованої системної парадигми управління сталим розвитком країни потребує перегляду і врахування структури всіх чинників, які визначені в існуючих парадигмах, і виділення з них тих, які сьогодні насамперед потрібні практиці управління. Необхідними є поєднання теорії і методології державного управління не тільки в межах кожної існуючої конкретної парадигми, а й за рівнями їх міждисциплінарного представлення, напрямками застосування і конкретною специфікою [2].

Отже, в останні роки відбувається перехід до процесу публічного управління. в якому менше уваги приділяється дотриманню одного конкретного методу, а більше – пошуку найкращого способу досягнення

бажаного результату. Замість того, щоб покладатися на одну домінуючу парадигму, використовуються плюралістичної стратегії, які охоплюють різні аспекти та підходи до управління суспільним розвитком. Як наслідок, в основу парадигми публічного управління покладається принцип рівноваги між раціональним і ірраціональним, свідомим і несвідомим, науковим знанням і інтуїцією. В рамках даної парадигми здійснюється немов би повернення проекції зовнішнього світу на внутрішній світ людини, а сама парадигма розуміється як сукупність думок, сприйняття і цінностей, які створюють певне бачення реальності, що виявляється основою самоорганізації суспільства. Все частіше до управлінської сфери залучаються поведінкові ідеї, штучний інтелект, машинне навчання, краудсорсінг, дизайн-мислення і цілий ряд інших методів, які спрямовані на досягнення кращих результатів.

Зазначене вище свідчить про те, що до системи взаємопов'язаних принципів, положень і вимог сучасної парадигми публічного управління можна зарахувати у якості основних принципів: раціональність у визначенні балансу між централізацією та децентралізацією влади; збалансування політичних та адміністративних факторів ухвалення й реалізації рішень; орієнтацію на підвищення якості надання послуг громадянам; вимірювання успішності діяльності за критеріями результативності, ефективності, економічності.

3. Фрейс у статті «Зміни парадигми в державному управлінні – до нових еталонів та найкращих практик» доводить, що постмодерний підхід приводить до великої гнучкості і децентралізації прийняття управлінських рішень. Автор зазначає, що в традиційній пірамідальній структурі організацій існує ієрархія зверху вниз і чіткий ланцюжок підпорядкування. Ця установка працює, коли начальство більш поінформоване, ніж його підлеглі. Однак в умовах високих технологій співробітники середньої та нижньої ланки можуть бути більш обізнаними і швидше освоювати нове обладнання і програмне забезпечення [11].

Крім того, управлінський процес в сучасних умовах тісно пов'язаний з впровадженням в публічну практику мережевого способу координації, який реалізується у співпраці, партнерстві, зокрема державно-приватному партнерстві, для надання публічних послуг та спільного створення суспільної цінності. У цьому контексті громадянин стає не просто споживачем публічних послуг, він стає партнером і співвиробником публічно-управлінських рішень. При цьому горизонтальні відносини (мережі), якщо вони будуються на довірі, співпраці та партнерстві, частіше вирішують нагальні проблеми, ніж коли вони вирішуються в системі

вертикальних відносин (ієрархії), де прийняття рішень більш формалізоване і менш комплексне. Так, управлінська практика засвідчує, що певна універсальність регулятивних механізмів у системі публічного управління призводить до узагальненості публічно-управлінських рішень у суспільно-політичній сфері на центральному рівні та зниженні ефективності управлінських рішень на регіональному та місцевому рівнях.

А. Інграмс, С. Піотровські, Д. Берлінер у статті «Навчаючись на наших помилках: реформа державного управління та надія на відкритий уряд» аналізують проблеми, пов'язані з реформуванням публічного управління і вказують на три різні типи викликів, пов'язаних з неоднозначністю цілей: (1) неоднозначні цінності, (2) міжорганізаційна складність та (3) міжвідомчі розбіжності [8].

Вони вважають, що реформи можуть мати внутрішні розбіжності або конфлікти у своєму змісті і це неминуче, оскільки реформи прагнуть досягти кількох речей одночасно, але можуть і не досягти. Конфлікти, зокрема, трапляються у трьох основних категоріях: належне управління (цілісність, рівність та законність), ефективність управління (ефективність та результативність) та реагування на управління (участь, прозорість, легітимність та підзвітність). Тому стратегія державного управління - це в основному питання пошуку балансу між цими цінностями, оскільки всі вони не можуть бути продовжені одночасно [8].

Проблемним питанням є також міжорганізаційна взаємодія, тому що, як зазначають А. Інграмс, С. Піотровські, Д. Берлінер, окрім зовнішнього організаційного середовища, напруженість може існувати і внутрішньо між різними департаментами або установами, що представляють різні фокуси політики. Ефективне впровадження реформи вимагає від осіб, які приймають рішення, робити вибір про те, як збалансувати та синтезувати ці відомчі інтереси [8]. Наведені точки зору показують, що в умовах трансформації та реформування публічного управління виникає складний процес змін, який характеризується, як пише Дж. Лім тим, що у державному управлінні зростає використання мережевого підходу, що передбачає посилення опори на (як правило, більш неформальні) мережі як спосіб мобілізації та залучення громадян і організацій в розробку, реалізацію та моніторинг державної політики. Зростання мережевого управління і новий дух співпраці державних інститутів вказує на більш фундаментальну трансформацію і поширення мережевої парадигми [7].

Зростання мережевого суспільства змінює не тільки характер суспільного дискурсу і формування думок, але також форму і зміст прийняття конкретних рішень, розробки та реалізації політики. На нашу

думку, це призводить до того, що в рамках нової парадигми публічного управління відбувається певний відхід від управлінського раціоналізму, від початкового переконання, що успіх організації визначається перш за все раціоналізацією процесів в ній. Організації необхідно піклуватися про адаптивність своїх внутрішніх систем, отримувати максимум вигод з наявних можливостей. В цьому випадку організаційні механізми пристосовуються до виявлення нових проблем і вироблення нових рішень більше, ніж до контролю за вже прийнятими раніше. Маневр у розподілі ресурсів цінується вище, ніж пунктуальність в їх витрачанні.

З іншого боку, управлінські рішення істотно залежать від множини суб'єктивних факторів – логіки розробки рішень, якості оцінки ситуації, структуризації задач і проблем, визначеного рівня культури управління, механізму реалізації рішень, виконавської дисципліни тощо. При цьому необхідно завжди пам'ятати, що навіть ретельно продумані рішення можуть виявитися неефективними, якщо вони не зможуть передбачити можливих змін у ситуації.

6. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ / CONCLUSIONS AND PROSPECTS FOR FURTHER RESEARCH

Отже, публічне управління не може здійснюватися безсистемно, у ньому задіяна множина державних органів, органів місцевого самоврядування та громадських структур, велика кількість посадових осіб та інших службовців, мільйони людей. Це означає, що проблема ухвалення рішень в управлінні соціальними процесами вирішується за умов прийняття рішень відповідно чітко визначеної стратегії, розподілу ресурсів та визначення ризиків; своєчасності та швидкості, щоб рішення не втратило актуальність; рішення не повинно суперечити рішенням інших управлінських структур, оскільки між ними повинна бути узгодженість для реалізації установою покладених на неї функцій.

Перспективи подальших досліджень. Подальші дослідження даної проблематики передбачають поглиблення методологічної рефлексії вироблення і прийняття управлінських рішень та розробку комплексу узгоджених підсистем управлінського процесу для розвитку публічного управління в певному парадигмальному просторі.

7. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

- [1] В. Бакуменко, С. Попов, «Парадигма інноваційного розвитку суспільства: сучасні концепції реформування публічного управління», *Ефективність*

державного управління: зб. наук. праць, Вип. 43, с. 21–28, 2015.

- [2] О. Ю. Бобровська, О. В. Антонова, «Практично орієнтована парадигма державного управління в процесах соціально-економічного розвитку України», *Державне управління: удосконалення та розвиток*, № 3, 2020. [Електронний ресурс].
Доступно: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/6.pdf
- [3] О. Бойко, В. Воронкова, О. Фурсін, «Концептуальна парадигма публічного управління та адміністрування: теоретико-методологічні засади», *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*, Вип. 70, с. 152–160, 2017. [Електронний ресурс].
Доступно: <http://vestnikzgia.com.ua/article/view/110933>
- [4] Л. О. Потравка, «Синергетична парадигма публічного управління», *Економіка та управління національним господарством*, Вип. 22, с. 221–225, 2018. [Електронний ресурс]. Доступно: <http://global-national.in.ua/issue-22-2018/30-vipusk-22-kviten-2018-r/3895-potravka-l-o-sinergetichna-paradigma-publichnogo-upravlinnya>
- [5] Christopher Hood, «Contemporary public management: a new global paradigm?», *Sage journals*, Vol. 10, issue 2, p. 104–117, 1995. [Online]. Available: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/095207679501000208>
- [6] Hae-Ok Pyun, Claire Edey Gamassou, «What paradigm of public administration for a stronger and more equitable society?», *Conference: AIRMAP At: May, 2015. Lyon, France*. [Online]. Available: https://www.researchgate.net/publication/311675206_What_paradigm_of_public_administration_for_tomorrow
- [7] John Lim, «Networked Governance: Why It Is Different and How It Can Work», *Civil Service College*. Singapore. [Online]. Available: <https://www.csc.gov.sg/articles/networked-governance-why-it-is-different-and-how-it-can-work>
- [8] Alex Ingrams, Suzanne Piotrowski, Daniel Berliner, «Learning from Our Mistakes: Public Management Reform and the Hope of Open Government», *Perspectives on Public Management and Governance*, 2020, p. 1–16. [Online]. Available: <https://academic.oup.com/ppmg/advance-article/doi/10.1093/ppmgov/gvaa001/5721733>
- [9] Nicholas Henry, «Paradigms of Public Administration», *Public Administration Review*, Vol. 35, No 4 (Jul. – Aug.), p. 378–386, 1975. [Online]. Available: <https://www.jstor.org/stable/974540>
- [10] Polya Katsamunska, «Classical and Modern Approaches to Public Administration», *Economic Alternatives*, Issue 1, p. 74–81, 2012. [Online]. Available: https://www.unwe.bg/uploads/Alternatives/BROI_1_ECONOM

[IC ALTERNATIVES ENGLISH 2012-06.pdf](#)

- [11] Siegrun Fox Freyss, «Paradigm Shifts in Public Administration – Towards New Benchmarks and Best Practices», *PA TIMES. American Society for public administration*. [Online]. Available: <https://patimes.org/paradigm-shifts-public-administration-benchmarks-practices/>
- [12] James P. Pfiffner, «Traditional Public Administration versus The New Public Management: Accountability versus Efficiency», *Published in Institutionen bildung in Regierung und Verwaltung; Festschrift fur K. Konig, A. Benz, H. Siedentopf, and K. P. Sommermann, Eds. Berlin, Germany: Duncker & Humbolt, p. 443–454, 2004.*
- [13] Quality of Public Administration – A Toolbox for Practitioners. *Shaping Europe's digital future. BROCHURE*, 4 May, 2015 [Online]. Available: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/quality-public-administration-toolbox-practitioners>

THE INFLUENCE OF THE MODERN PARADIGM OF PUBLIC MANAGEMENT ON THE DEVELOPMENT AND MAKING OF ADOPTION DECISIONS

Nina Didenko,

Doctor of Public Administration, Professor,
Professor of the Department of Public Administration and
Administration Institute of Training of the
State Employment Service of Ukraine.
Kyiv, Ukraine.

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7365-9370>

ngdidenko58@gmail.com

Abstract. The article considers the influence of the modern paradigm of public administration on managerial decisions that take place in the space of postmodern perception of the world. It is determined that in public administration there is an active search for integration of citizens and other actors in decision-making and implementation of public policy, in particular the development of information and communication technologies and democratization of society both contribute to this process and significantly complicate management decision-making. Some paradigms of public administration are considered: the paradigm of innovative development of society, the integrated practically oriented system paradigm of public administration, the postmodernist paradigm. It is determined that the conceptual principles of public administration should be based on the synergetic concept, the characteristics of the synergetic paradigm of public administration are given. It is proved that in

recent years there is a transition to the process of public administration. in which less attention is paid to following one particular method, and more - to finding the best way to achieve the desired result. As a result, the paradigm of public administration is based on the principle of balance between rational and irrational, conscious and unconscious, scientific knowledge and intuition. It is determined that the system of interconnected principles, provisions and requirements of the modern paradigm of public administration can be considered as the main principles: rationality in determining the balance between centralization and decentralization of power; balancing political and administrative factors of decision-making and implementation; focus on improving the quality of services to citizens; measuring the success of the activity on the criteria of efficiency, effectiveness, efficiency. The change of the form and the maintenance of acceptance of concrete decisions, development and realization of policy in the conditions of growth of a network society is considered. The conditions for decision-making in the management of social processes are determined.

Keywords: paradigm of public administration; management decision; network management; synergetic paradigm of public administration; postmodernist paradigm of public administration.

ВЛИЯНИЕ СОВРЕМЕННОЙ ПАРАДИГМЫ ПУБЛИЧНОГО УПРАВЛЕНИЯ НА РАЗРАБОТКУ И ПРИНЯТИЕ УПРАВЛЕНЧЕСКИХ РЕШЕНИЙ

Диденко Нина Григорьевна,

доктор наук по государственному управлению, профессор,
профессор кафедры публичного управления и администрирования
Института подготовки кадров

Государственной службы занятости Украины.

Киев, Украина.

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7365-9370>

ngdidenko58@gmail.com

Аннотация. В статье рассмотрены вопросы влияния современной парадигмы публичного управления на управленческие решения, происходящие в пространстве постмодернистского восприятия мира. Определено, что в публичном управлении происходит активный поиск интеграции граждан и других субъектов в принятии решений и реализации публичной политики, в частности развитие информационно-коммуникационных технологий и демократизация общества, что способствуют этому процессу, так и существенно

затрудняють выработку и принятие управленческих решений. Рассмотрены отдельные парадигмы публичного управления: парадигма инновационного развития общества, интегрированная практически ориентированная системная парадигма государственного управления, постмодернистская парадигма. Определено, что концептуальные основы публичного управления должны опираться на синергетическую концепцию, приведена характеристика синергетической парадигмы публичного управления. Доказано, что в последние годы происходит переход к процессу публичного управления, в котором меньше внимания уделяется соблюдению одного конкретного метода, а больше – поиску наилучшего способа достижения желаемого результата. Как следствие, в основу парадигмы публичного управления возлагается принцип равновесия между рациональным и иррациональным, сознательным и бессознательным, научным знанием и интуицией. Определено, что к системе взаимосвязанных принципов, положений и требований современной парадигмы публичного управления можно отнести в качестве основных принципов: рациональность в определении баланса между централизацией и децентрализацией власти; сбалансирования политических и административных факторов принятия и реализации решений; ориентацию на повышение качества предоставления услуг гражданам; измерения успешности деятельности по критериям результативности, эффективности, экономичности. Рассмотрено изменение формы и содержания принятия конкретных решений, разработки и реализации политики в условиях роста сетевого общества. Определены условия для принятия решений в управлении социальными процессами.

Ключевые слова: парадигма публичного управления; управленческое решение; сетевое управление; синергетическая парадигма публичного управления; постмодернистская парадигма публичного управления.

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

- [1] V. Bakumenko, S. Popov, «Paradyhma innovatsiinoho rozvytku suspilstva: suchasni kontseptsii reformuvannia publicлноho upravlinnia», Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia: zb. nauk. prats, Vyp. 43, s. 21–28, 2015.

- [2] O. Yu. Bobrovska, O. V. Antonova, «Praktychno oriientovana paradyhma derzhavnoho upravlinnia v protsesakh sotsialno-ekonomichnoho rozvytku Ukrainy», Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok, № 3, 2020. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/6.pdf
- [3] O. Boiko, V. Voronkova, O. Fursin, «Kontseptualna paradyhma publichnoho upravlinnia ta administruvannia: teoretyko-metodolohichni zasady», Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii, Vyp. 70, s. 152–160, 2017. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <http://vestnikzgia.com.ua/article/view/110933>
- [4] L. O. Potravka, «Synerhetychna paradyhma publichnoho upravlinnia», Ekonomika ta upravlinnia natsionalnym hospodarstvom, Vyp. 22, s. 221–225, 2018. [Elektronnyi resurs]. Dostupno: <http://global-national.in.ua/issue-22-2018/30-vipusk-22-kviten-2018-r/3895-potravka-l-o-sinergetichna-paradigma-publichnogo-upravlinnya>
- [5] Christopher Hood, «Contemporary public management: a new global paradigm?», Sage journals, Vol. 10, issue 2, p. 104–117, 1995. [Online]. Available: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/095207679501000208>
- [6] Hae-Ok Pyun, Claire Edey Gamassou, «What paradigm of public administration for a stronger and more equitable society?», Conference: AIRMAP At: May, 2015. Lyon, France. [Online]. Available: https://www.researchgate.net/publication/311675206_What_paradigm_of_public_administration_for_tomorrow
- [7] John Lim, «Networked Governance: Why It Is Different and How It Can Work», Civil Service College. Singapore. [Online]. Available: <https://www.csc.gov.sg/articles/networked-governance-why-it-is-different-and-how-it-can-work>
- [8] Alex Ingrams, Suzanne Piotrowski, Daniel Berliner, «Learning from Our Mistakes: Public Management Reform and the Hope of Open Government», Perspectives on Public Management and Governance, 2020, p. 1–16. [Online]. Available: <https://academic.oup.com/ppmg/advance-article/doi/10.1093/ppmgov/gvaa001/5721733>
- [9] Nicholas Henry, «Paradigms of Public Administration», Public Administration Review, Vol. 35, No 4 (Jul. – Aug.), p. 378–386, 1975. [Online]. Available: <https://www.jstor.org/stable/974540>
- [10] Polya Katsamunska, «Classical and Modern Approaches to Public Administration», Economic Alternatives, Issue 1, p. 74–81, 2012. [Online]. Available: https://www.unwe.bg/uploads/Alternatives/BROI_1_ECONOMIC_ALTERNATIVES_ENGLISH_2012-06.pdf

- [11] Siegrun Fox Freyss, «Paradigm Shifts in Public Administration – Towards New Benchmarks and Best Practices», PA TIMES. American Society for public administration. [Online]. Available: <https://patimes.org/paradigm-shifts-public-administration-benchmarks-practices/>
- [12] James P. Pfiffner, «Traditional Public Administration versus The New Public Management: Accountability versus Efficiency», Published in Institutionen bildung in Regierung und Verwaltung; Festschrift fur K. Konig, A. Benz, H. Siedentopf, and K. P. Sommermann, Eds. Berlin, Germany: Duncker & Humbolt, p. 443–454, 2004.
- [13] Quality of Public Administration – A Toolbox for Practitioners. Shaping Europe's digital future. BROCHURE, 4 May, 2015 [Online]. Available: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/quality-public-administration-toolbox-practitioners>

*Стаття надійшла до редакції
15 вересня 2020 року*